

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/167/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419202610
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419202610.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO:47 234 547, proti žalovanému : K. Č., L.. XX.XX.XXXX, L. K. XX/XX, XXX XX E. B., o zaplatenie 1.582,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.08.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.582,79 eur, spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.409,79 eur od 06.09.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.562,79 eur od 06.09.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že s účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO:35 787 783 so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, pričom spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Uviedol, že dňa 25.08.2015 uzavrel Cetelem ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere obsahom ktorej bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 1.500,-eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 48 mesačných splátok vo výške 46,23 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.10.2015. V žalobe uviedol, že svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas žalovaný neplnil, keď napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil doposiaľ len časť dlžnej sumy vo výške 184,88 eur a nereagoval ani na predžalobné výzvy. Žalobca v žalobe citoval bod 3.1 časť 3 úverovej zmluvy o podmienkach za ktorých mohol Cetelem vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a tiež bod 6 časť 3 úverovej zmluvy upravujúci spôsob komunikácie s klientom a doručovanie. V žalobe tvrdil, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 05.09.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Podľa špecifikácie v žalobe žalovaná suma predstavuje neuhradené záväzky žalovaného po lehote splatnosti v celkovej výške spolu 1.582,79 eur a pozostáva zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 1.409,79 eur, z dlžných

úrokov z úveru vo výške 131,86 eur, z dlžného poistného vo výške 21,14 eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,-eur s tým, že okrem toho žalobca požaduje úroky vo výške 16,90 % ročne zo sumy istiny, t.j. zo sumy 1.409,79 eur od 06.09.2016 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.562,79 eur od 06.09.2016 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil výpis žalobcu z obchodného registra preukazujúci zlúčenie spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s, so spoločnosťou BNP PERSONAL FINANCE SA., zmluvu o spotrebiteľskom úvere, výpis z úverového účtu žalovaného a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení .

4. Výzvou zo dňa 15.10.2019 súd postupujúc podľa § 138 Civilného sporového poriadku vyzval žalobcu na čiastočné späťvzatie žaloby s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka, premlčanie nároku a tiež s poukazom na to, že jedná sa podľa názoru súdu pre nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy podľa § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročný a bezpoplatkový úver.

5. Na uvedené žalobca reagoval oznámením zo dňa 04.11.2019 tak, že úverová zmluva podľa neho bola dojednaná v súlade s právnymi predpismi, obsahuje všetky zákonné náležitosti a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Uviedol, že nemôže sa stotožniť ani s predbežným právnym názorom súdu o tom, že by nárok žalobcu mal byť v akejkolvek časti premlčaný. Poukázal na to, že v zmysle bodu 3.1 časti 3 úverovej zmluvy bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka z čoho vyplýva, že v prípade takého dojednania splatnosti sa stane splatným celý zostávajúci dlh a trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stal splatným celý dlh. Podľa žalobcu uvedený názor podporuje aj odborná literatúra, konkrétne napr. Veľký komentár k Občianskemu zákonníku autora Fekete I., vydavateľstvo EUROKÓDEX, 2011 strana 502, resp.1654. Uviedol, že nakoľko vyhlásil dňa 05.09.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu, nasledujúci deň, t.j.06.09.2016 mohol svoje právo vykonať prvý raz a nakoľko žalobný návrh na súd podaný bol dňa 22.08.2019, stalo sa tak v premlčacej dobe a preto na žalobe v celom rozsahu trvá.

6. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami, vyjadrením žalobcu a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 09.03.2020 písomne nevyjadril.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 10.06.2020 na ktoré sa právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o odročenie pojednávania nežiadal, súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

8. S predvolaním na pojednávanie súd žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu doručil výzvu podľa § 138 Civilného sporového poriadku na späťvzatie žaloby v celom rozsahu s poukazom na § 54a a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka a premlčanie nároku. Na uvedenú výzvu žalobca nereagoval, žalobu späť nevezal, preto súd pristúpil k meritornému rozhodnutiu o žalobe žalobcu.

9. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalovanú sumu nie je schopný zaplatiť, ak by mal niečo hradíť tak jedine v splátkach, nakoľko je proti nemu vedená exekúcia, sú mu vykonávané exekučné zrážky, má aj dlh z úveru voči Poštovej banke, pričom má manželku a 3 deti. Nerozporoval, že zaplatil len 4 splátky, poslednú v januári 2016, potvrdil, že chodili mu písomné výzvy na plnenie a upozornenia na nesplácanie, stalo sa tak minimálne 2 krát ak nie viac.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a zistil tento skutkový stav:

11. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stranami predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“. V ňom sú ako zmluvné strany označení právny predchodca žalobcu, CETELEM SLOVENSKO, a.s. a ako dlžník je

tam označený žalovaný. Pod týmto označením zmluvných strán je predtlačené prehlásenie, cit. Časť 1, „Zmluvné strany uzatvárajú spolu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení“ s tým, že predmetom zmluvy je poskytnutie spotrebiteľského úveru CETELEMOM dlžníkovi vo výške a za podmienok dohodnutých v zmluve a klient je povinný poskytnúť úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol poskytovaný vo výške 1.500,-eur. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 48 mesačnými splátkami vo výške 46,23 eur, pričom v zmluve je uvedené, že splatnosť splátok je vždy k 15. dňu v mesiaci a že celková čiastka k zaplateniu bude 2.073,60 eur. Podľa zmluvy splatnosť prvej mesačnej splátky bola 15 deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, konečná splatnosť úveru bola dňa 15.09.2019 a tiež je tam predformulované vyhlásenie „zvolený súbor poistenia Rozšírený súbor poistenia, poplatok za poistenie (6,99 %)“. Pri mieste určenom na podpis zmluvy je uvedený podpis s dodatkom, že žalovaný zmluvu podpísal dňa 25.08.2015.

12. V zmysle časti 3., článku 3, bodu 3.1. Zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelem-u nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

13. Podľa časti 3, článku, bodu 3.4 Zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru/ revolvingového úveru alebo odstúpenia od ZoSÚ/ZoSRÚ alebo výpovede ZoSÚ/ZoRSÚ je splatný celý dlh klienta voči Cetelem-u. Nesplatená istina úveru/revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoSRÚ, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru/revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

14. Žalobca na dôkaz predložil tiež prehľad splátok - výpis z úverového účtu žalovaného v ktorom je uvedené, že k vyplateniu úveru vo výške 1.500,-eur došlo dňa 02.09.2015 a že prvá splátka vo výške 46,22 eur bola žalovanému predpísaná k zaplateniu dňa 15.10.2015.

15. Z uvedeného výpisu súd zistil, že na úhradu poskytnutej sumy titulom úveru bola žalovaným v splátkach zaplatená dňa 20.10.2015 suma 46,22 eur, dňa 20.11.2015 suma 46,22 eur, dňa 20.12.2015 suma 46,22 eur a dňa 20.01.2016 suma 46,22 eur, spolu teda suma 184,88 eur.

16. Zo žalobcom predloženého „Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 13.09.2016 adresovaného žalovanému súd zistil, že s poukazom na omeškanie so splácaním spotrebiteľského úveru a po neúspešných opakovaných výzvach na úhradu žalobca žalovanému oznámil, že bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, ktorý sa tak stal splatným v celom rozsahu dňa 05.09.2016 a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.582,79 eur do 14 dní od doručenia tohto oznámenia s tým, že táto dlžná suma pozostáva z úverovej istiny vo výške 1.409,79 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 153,-eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,-eur. Podľa pripojenej doručanky (čl.27 spisu) uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 27.09.2016.

17. Z výpisu z Obchodného registra Slovenskej republiky bolo zistené, že pôvodný veriteľ - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. bol k 30.06.2016 vymazaný z obchodného registra z dôvodu cezhraničného zlúčenia a jeho právnym nástupcom sa stala BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713.

18. Súd tak mal za preukázané, že na uplatnenie nárokov z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému je oprávnený a aktívne vecne legitimovaný žalobca ako právny nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (25.08.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

21. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods. 1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru, čo je aj prípad tu posudzovanej zmluvy (kde je nesprávne napr. uvedená RPMN a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť odporujúca súčinnu výšky a počtu splátok ako sú uvedené v zmluve), ako už súd uviedol vo výzve žalobcovi dňa 15.10.2019. Nakoľko však súd má za to, že žalobca nároky z danej zmluvy uplatnil po uplynutí premlčacej doby, bolo bezpredmetné zaoberať sa ďalej bezúčnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

27. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

31. Žalobou uplatnený nárok na vrátenie úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ako právnickou osobou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov žalovanému ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm.a) a b) zák.č 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 25.08.2015 potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa, čo koniec koncov zodpovedá aj označeniu zmluvy, ako aj tvrdeniu žalobcu v žalobe, že poskytnutý bol žalovanému klasický spotrebiteľský úver.

32. Niet tak pochyb, že žalobca v danom prípade žalobou uplatnil právo na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

33. V okolnostiach prípadu súd mal za medzi stranami nesporné, že dňa 25.08.2015 žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpal, čo vyplýva ako z výpisu z úverového účtu žalovaného, tak aj zo skutočnosti, že čerpanie úveru žalovaný nespochybňoval. Žalobca, ako to jasne vyplýva zo žaloby a jeho vyjadrenia zo dňa 04.11.2019 uplatnil nároky z úveru, ktorý bol predčasne zosplatnený. Žalovaný žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel a preto skutkové tvrdenia žalobcu súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné.

34. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 22.08.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offio skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 343/2018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarca za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

35. Z časti 3, článku 3 bodu 3.1 písm.a) zmluvy vyplýva žalobcovi (resp. jeho právnemu predchodcovi) právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou určenou v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

36. Zo skutkových okolností prípadu (žalobcom predložený výpis z úverového účtu žalovaného) vyplýva, že žalovanému prvá úverová splátka vo výške 46,22 eur k zaplateniu predpísaná bola dňa 15.10.2015, žalovaný celkovo zaplatil do dňa 20.01.2016 sumu 184,88 eur, teda 4 splátky. Potom už nezaplatil nič, teda v omeškaní v splácaní bol počnúc nezaplatenou splátkou za mesiac február 2016, splatnou 15. dňu v mesiaci, teda 15.02.2016, pričom neuhradil ani ďalšie splátky. V zmysle vyššie uvedeného zmluvného dojednania ako aj citovanej právnej úpravy tak žalobca bol oprávnený žiadať zaplatenie celého úveru najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou a po doručení upozornenia. V danom prípade nebolo žalovaným rozporované to, čo vyplýva z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, a síce že predchádzali mu opakované výzvy na úhradu. Žalovaný také výzvy na pojednávaní sám potvrdil. Žalobca tvrdil a preukázal, že k zosplateniu spotrebiteľského úveru pristúpil k 05.09.2016.

37. Súd preto vzhľadom na obsah žaloby a vyjadrenia samého žalobcu zo dňa 04.11.2019 nemal pochybnosti o tom, že v danom prípade došlo zo strany právneho žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru dňom 05.09.2016, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 13.09.2016, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ak by nedošlo k platnému zosplateniu úveru, žalobca by mohol uplatniť voči žalovanému iba zaplatenie jednotlivých splátok. Takýto nárok však uplatnený nebol, pričom súd nemôže nahradiť skutkové tvrdenia žalobcu a priznať iný, ako žalovaný nárok. Žalobca uplatnil zosplatený dlh. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti žalobcu jeho samého sa týkajúci právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Csp/99/2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn.3Co/111/2019. Zákonodarca jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol odkedy plynie premlčacia doba pri zosplatení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Tu zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Celý dlh bol zosplatený ku dňu 05.09.2016. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporné vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr 15.05.2016, keďže od jej splatnosti do 05.09.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru bol tu žalovaný preukázateľne po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškaní so splátkou splatnou 15.05.2016 ako aj s predchádzajúcimi splátkami splatnými dňa 15.02.2016, 15.03.2016 a 15.04.2016. Vychádzajúc z dátumu 05.09.2016, ku ktorému veriteľ úver zosplatal a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka to znamená, že najneskôr nezaplatená splátka, pre ktorú mohlo dôjsť k zosplateniu úveru bola zročná 15.05.2016. V tomto prípade začala teda trojročná premlčacia doba plynúť najneskôr od spomínaného dátumu a uplynula dňa 15.05.2019 a teda žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

38. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje právo na predčasné zosplatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namiesto, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo (teda zosplatenie spotrebiteľského úveru vyvolala). V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu ako sa vychádzajú z jeho vyjadrenia zo dňa 04.11.2019 mylne domnieva žalobca, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatal (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum

zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ).

39. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte súd poukazuje napr. na iné spory žalobcu, kde bol potvrdený pokiaľ ide o premlčanie taký právny názor z ktorého vychádzal aj súd v tu súdanej veci, viď napr. aktuálne rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn.7CoCsp/12/2020 alebo 8CoCsp/2/2020 alebo rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.15CoCsp/2/2020, 19Co/110/2019 či 10Co/51/2019. Súd podporne poukazuje tiež na aktuálne právoplatné rozsudky v sporoch žalobcu vo veci Okresného súdu Kežmarok sp.zn.5Csp/1/2019, Okresného súdu Humenné sp.zn.11Csp/36/2019, Okresného súdu Prievidza sp.zn.18Csp/95/2019, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn.5Csp/26/2019 alebo 6Csp/59/2019, či Okresného súdu Zvolen sp.zn. 8Csp/97/2019.

40. Súd v súvislosti s častou argumentáciou veriteľov v obdobných prípadoch, že názor súdu je nesprávny, lebo premlčacia doba by podľa neho mala začať plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018 kde už iný žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku takúto odvolaciu argumentáciu odmietol.

41. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit.“ Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

42. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde. V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátky splatnej najneskôr dňa 15.05.2016, a preto je nárok premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Žalobca doručil na súd žalobu až dňa 22.08.2019, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať. Vzhľadom na premlčanie práva žalobcu na zaplatenie samotnej dlžnej sumy nebolo možné priznať ani požadované príslušenstvo z nej. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. V tejto súvislosti súd podporne odkazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo/157/2009.

43. Ohľadom uplatneného nároku na náklady spojené s uplatnením pohľadávky súd navyše dodáva, že vo vzťahu k tomuto nároku si žalobca nesplnil ani len povinnosť tvrdenia a zákonite tým ani dôkaznú povinnosť.

44. Na základe uvedeného tak bola žaloba ako celok súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku, vzhľadom k čomu bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.